

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus IX. In Caput VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

creatu-
rarum
omniū.

OMNIS audita est exultare suo modo, ac dare laudem SEDENTI IN THRONO ET AGNO: utpote ad hunc finem condita, ut serviat Beatitudini hominis redempti. immò & ipsa secundum se simul omnis reformanda in melius, Adventu ejus qui expectatur: juxta Apostolum Rom. 8. v. 21. *quia & ipsa creatura liberabitur à servitute corruptionis in libertatem gloria filiorum DEI.* Proinde hic omnis creaturæ communis est velut clamor hor-

tantis: ut *dicatur* laus (hæc est enim vis nominis, BENEDICTIO,) exhibeatur HONOR, suspiciatur GLORIA, ET agnoscat POTESTAS, cui subdipar sit æternum, *Sedentis in Throno & Agno.*

Quod Jubilum omnis creaturæ, gratulationem, & vota confirmant quatuor Animalia, assertionem AMEN, id est, verè juxta sancta 4. Evangelia: & Seniores concludunt adorationem.

Liceat hîc mihi convenire Lectorem Revelationum, quas aperit Agnus beneficio suæ mortis. ad quem Librum videndum antequam admittare, Lector Christiane, procide cum Animalibus & Senioribus: dic unà cum his Canticum novum: contribue de Thymiamate pro phialis eorum & odore bono Christi: lauda inter Angelorum millia: tripudia cum omni creatura, quæ *subiecta est Agno, in spe,* exultabundâ dum nostram reparationem appellat pariter suam: & exsili ad encomia illius.

TRACTATUS IX.

IN CAPUT VI.

Pervenimus ad Diphtheram inspiciendam: cujus quinque prima sigilla & pars sexti referantur in hoc Capite.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 6. Versu 1.) *Et vidi quod aperuisset Agnus unum de septem sigillis, & audiivi unum de quatuor animalibus, dicens tanquam vocem tonitruui: Veni, & vide. (v. 2.) Et vidi: & ecce equus albus, & qui sedebat super illum habebat arcum, & data est ei corona, & exiit vincens ut vinceret. (v. 3.) Et cum aperuisset sigillum secundum, audiivi secundum animal, dicens: veni & vide. (v. 4.) Et exiit alius equus*

G 3

rufus:

, rufus: & qui sedebat super illum, datum est ei ut sumeret pacem de ter-
 , ra, & ut invicem se interficiant, & datus est ei gladius magnus. (v. 5.)
 , Et cum aperuisset sigillum tertium, audiui tertium animal, dicens: Veni
 , & vide. Et ecce equus niger: & qui sedebat super illum, habebat stete-
 , ram in manu sua. (v. 6.) Et audiui tanquam vocem in medio quatuor
 , animalium dicentium: Bilibris tritici denario & tres bilibres hordei
 , denario, & vinum & oleum ne laferis. (v. 7.) Et cum aperuisset sigil-
 , lum quartum, audiui vocem quarti animalis dicentis: veni, & vide.
 , (v. 8.) Et ecce equus pallidus: & qui sedebat super eum, nomen illi Mors,
 , & infernus sequebatur eum, & data est illi potestas super quatuor par-
 , tes terra, interficere gladio, fame, & morte, & bestiis terra. (v. 9.) Et
 , cum aperuisset sigillum quintum, vidi subtus altare animas interfecto-
 , rum, propter verbum Dei, & propter testimonium, quod habebant,
 , (v. 10.) & clamabant voce magna, dicentes: usquequo Domine (San-
 , ctus, & Verus) non iudicas, & non vindicas sanguinem nostrum, de
 , iis, qui habitant in terra? (v. 11.) Et data sunt illis singula stolæ albæ:
 , & dictum est illis ut requiescerent adhuc tempus modicum, donec com-
 , pleantur conserui eorum, & fratres eorum, qui interficiendi sunt sicut
 , & illi. (v. 12.) Et vidi cum aperuisset sigillum sextum: & ecce terra
 , motus magnus factus est, & sol factus est niger tanquam saccus cilicinus:
 , & luna tota facta est sicut sanguis: (v. 13.) Et stelle de cælo ceciderunt
 , super terram, sicut ficus emittit grossos suos, cum à vento magno move-
 , tur, (v. 14.) & cælum recessit sicut liber involutus: & omnis mons, &
 , insula de locis suis mota sunt: (v. 15.) Et Reges terra, & Principes, &
 , tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber, absconderunt
 , se in speluncis, & in petris montium: (v. 16.) Et dicunt montibus, &
 , petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thro-
 , num, & ab ira Agni: (v. 17.) quoniam venit dies magnus ira ipsorum:
 , & quis poterit stare?

S. I.

Equi quatuor.

Dum aperiuntur ordine quatuor prima Sigilla & hæ Libri partes inspiciendæ, ostenduntur Joanni eodem ordine 4. Equi: ad quorum singulos videndos hortantur singula ex 4. Animalibus.

Sigillum
primum.
Canitur
bellicū.

ET est VOX primi Animalis TANQUAM tonus TONITRUI; VENI ET VIBELLICU. DE. sicut enim tonitruum est vice classici; sic EQUUS symbolum est belli, martiale animal; usque eò, ut & apud veteres Ethnicos sacer fuerit Marti: & sancta vetus Scriptura, ad quam hoc loco respicitur, apud Zachariam cap. 6. v. 2. bellum Regnorum repræsentans produxerit *Equos rufos, nigros, albos, varios.*

Albus:

Cæterum hinc quatuor invicem succedunt: quorum primus cernitur ALBUS; quod est prælagium victoriæ, salutis, & felicitatis. sic enim pro signo triumphi præcessit Machabæos de cælo missus *Equus albus* 2. Machab. 11. v. 8. & Poëta (l. 3. Æn.) ex equis albis omen sumpsit fausti belli. Immò de hoc Equo Apocalypico S. Ambrosius (in psalm. 40.) asserit, præcessisse figuram illius in secundo Machab. cap. 3. ubi Heliodoro priores calces fuerunt elisæ. *Hic itaque Equus, ait, in figura & ante est demonstratus tempore Machabæorum: super quem sedebat Dux ille militiae cælestis &c.*

Significat hic Equus noster Religio- Religio-
nem Christianam illiusque Doctores Christi
Apostolos & successores: de quibus militans,
dicere licet illud Zach. 10. v. 3. *posuit eos triumphatura.*
(Dominus) *quasi Equum gloria sua in bello.* Infessor ipse est Christus & re-
ctor: cui *Equus* & exercitus equorum
albus, ut expressè dicitur Apoc. 19. v. 11.
& 14. & nomen ejus ibidem VERBUM
DEI, v. 13. *Arcus* ei suus est Prædica- Sessoris
tio; ex quo emittuntur quot verba tot arcus.
sagittæ acutæ: *verba*, inquit S. Aug. in
psal. 44. v. 6. *cor transfigentia, amorem
excitantia.* & in psalmum 119. v. 4. *sa-
gitta potentis acuta verba DEI sunt: ecce
iaciuntur & transfigunt corda; sed, cum
transfixa fuerint corda sagittis verbi
DEI, amor excitatur; non interitus com-
paratur.* salutes enim iis quos sternit,
sicut Saulum, & sibi subdit in bello suo
sacro: in quo integri populi sub eo ca-
dunt, *excunte, ut* obequitet totū mun-
dum &, identidem *vincendo, vincat*
contrarias potestates ac persecutiones
quæ insequuntur hunc Equitem. cui
DATA EST, inquit, CORONA: Et coro-
quia subiecturus sibi est orbem & tri-
umphaturus de hostibus.

Nam

Nam in apertura Sigillorum trium sequentium tres apparent Equi, id est, exercitus triplex persecutorum: qui ad hoc inhiant toti & procurrun, ut prædicationem Christi struant & animas perdant (has præcipuè) persequendo.

Merito primum Animal, quod Leonino est vultu, contemplandum esse monuit hunc Equitem, felicem & prævaliturum; de quo & dictum est, *Leo de tribu Juda.*

Sigillum secundū.
Equus rufus, Synagoga.

Aufer-
tur pax.

Gladius
magnus.

Sigillum tertium.
Equus

2. ANIMAL SECUNDUM vocat ad intuendum eum qui erit EQUUS RUFUS. Hæc est Synagoga Judæorum, populus rufus sanguine Prophetarum & Christi: super quem *omnis sanguis iustus à sanguine Abel iusti*, Matth. 23. v. 35. tinctus sanguine Filii DEI undique *super se & super filios* Matth. 27. v. 25. Huic Equiti, Judæorum Principibus & Pontificibus, DATUM EST, id est permissum, UT auferat PACEM DE TERRA sua cui nomen à possessione fuit & visione pacis: ET UT INVICEM SE INTERFICIANT, Judæi Judæos tribules suos conversos ad Christianismū. ET DATUS EST EI GLADIUS MAGNUS: *persecutio magna*, Act. 8. v. 1. gladius dividens à Messia, & interficiens animas & corpora, qui sæviit & tunc, & deinceps: compressusque in vaginam, educetur iterum ac sæviet tempore Antichristi qui ex Judæis.

Ostenditur hic Equus ab Animali quod gerit frontem Vituli, veteris sacrificii Judaici.

3. TERTIUM ANIMAL, humanâ effigie, ostendit eum qui prodit EQUUS NIGER. Is est Hæreseon,

quæ ab humano sunt ingenio & illuminatione proprii iudicii. hic niger est, hunc tu (Orthodoxe) Romane caveto.

Fertur intentio persequentium hæreticorum, ad invehendam atram famem sinceri verbi (Amos 8. v. 11.) & nutrimenti pro vita animarum. Eques hypocrita, quilibet Hæresiarcha, STATERAM jactat, simulatam expositionem Scripturæ divinæ tanquam bilancem.

Sed enim resistit quadriga Evangelica: quamobrem IN MEDIO ANIMALIUM, id est Evangeliorum, vox toto orbe diffusa (quæ concordiam significat Conciliorum & doctrinæ contra hæreticos) inhibet, atque obtinet, ne pereat semen verum & salubre frugum: ita quidem, ut TRITICI, quod est frumentum Novæ Legis, integra BILIBRIS (græcè χοιμή; mensura quæ sufficit pani quotidiano) haberi possit DENARIO: ac pro rata, ut solet triticum esse triplo & melius & pretiosius, TRES chænicæ, HORDEI, quod est annona Prophetarum & veteris Legis, eodem uno prostent DENARIO avitæ fidei. VINUM quoque ET OLEUM, id est, vera Sacramenta ne ledantur aut cessent in Ecclesia Catholica. portæ inferi, (hæ sunt hæreses S. Gregorio) nigrae invidiâ, quantavis moliantur inducere caritatem alimoniam, & esto alibi inducant, non prævalebunt quin ea suppeditet toto orbe terrarum.

4. QUARTI ANIMALIS, aquilina facie, vocem consequitur EQUUS PALLIDUS. Is est Ethnicismus Imperatorum orbis, quorum

niger, Hæreses.

Statera.

Vox de medio Animalium.

Sigillum quartū.

Equus pallidus, semper

Imperatores
Ethnici.
Mors.

semper hieroglyphicum Aquila: paratorum ad delendam Religionem Christianam. Sessor præfert nomen mortis: quoniam eam intentant & profitentur inferendam hi Tyranni: & quia MORS animæ primariò quæritur, idèd illam sequitur INFERNUS. Huic Equiti DATA EST POTESTAS SUPER 4. PARTES TERRÆ, in quas dominabantur latè Cæsares Romani antiquitus: ad interficiendum GLADIO, FAME, ET MORTE, ET BESTIIS TERRÆ. Neque enim illis Imperatoribus quieuit gladius: & enecti sunt fame in carcere: & cruciati morte longâ: & nihil communius quàm ut Christianus ad bestias. idque tot sæculis quot duravit ethnicismus Imperatorum, nec non quasi ethnicismus quorundam subinde Tyrannorum Apostatarum vel Arianorum.

Infernus.
potestas.

Observanda
de his
Equis.

1. Relatio Animalium ad Equos,

In descriptione horum Equorum dignum est observatu: 1. Quàm acutè in Apocalypsi à singulis Animalibus ostenduntur singuli Equi! Primùm Animal Leo, intendit in Christum. secundum Vitulus, in sacrificia vetera. tertium Homo, in humanum dogma propriâ interpretatione, & humanâ voluntate assertum 2. Pet. 1. v. 20. & 21. quartum Aquila in Imperatores. Per ostensionem significatur relatio aliqua ostendentis ad rem ostensam: id est, vel sympathia; ut in primò Animal,

leonis ad leonem Christum: vel antipathia; ut in cæteris, Vituli sancti ad Vitulum jam profanum & sacrificia, Hominis ad homines, Aquilæ ad aquilam.

2. Quàm arcanè Apocalypsis hostes Equites postremos vestivit & occuluit schemate trium Flagellorum DEI, quibus probat & castigat suos electos! dicitur enim, datus fuisse gladius, data potestas. De his flagellis sæpè Scriptura: 2. Reg. 24. v. 13. Jer. 14. v. 12. Ezech. 6. v. 11.

3. Quàm deinde ordine accurato recensentur ex dipthera: eodem quo cœperunt persequi nomen Christi ac fidem! primus enim statim à prædicatione Apostolorum Equus rufus: tum illo adhuc sæviente accessit Equus niger; initio ducto à Simone Mago & asseclis ejus atque imitatoribus variis Hæresiarum, priùs etiam quàm se moveret furor Gentilium Imperatorum.

4. Quàm etiam propheticè subicitur interitus illorum Equorum! neque enim dicitur Equos hos tres fuisse abolitos, etsi ad tempus inhibita sit eorum vis aut sopita persecutio: sed quamdiu Eques albus exit vincendo, tamdiu isti Equi tres Judaismus & Hæresis & Infidelitas durant: donec hæc omnia simul monstra convenient ac transformentur in unam & eandem Bestiam sub Antichristo; & sit de illis victoria finalis penes exercitum album Apoc. 19. v. 17. & seqq.

2. Trium Equitum Schema.

3. Ordo.

4. Tacita propheta.

Age, Lector, acclamemus exeunti ut vincens vincat. Sessori coronato, Equiti albo, Regi: dicamus illud psalmi 44. v. 5. *Intende, prospere procedo, & regna*: gratulemur arcu quo configit corda inimicorum Regis; apprecemur sagittis; Sagitta salutis Domini, salutis æternæ; figurata 4. Reg. 13. v. 17.

H

§. II.

J. II.

Clamor SS. Martyrum.

Vidimus 4. Sigilla, & invicem consecutos Equos: brevitatē
Vifionis proportionatā velocitati profilientium Equorum.

*Sigillum
quintū.*

*Animæ
sub Al-
tari.*

Sigillo quinto referato videt Joannes
ANIMAS Martyrum modò IN-
TERFECTORUM à persecutori-
bus Equi albi. Narrat 1. visas esse SUB-
TUS ALTARE, quia sunt totidem
hostiæ immolatæ: & quia membra
sunt Corporis Christi quod in altari
immolatur. quam causam allêgat S.
Aug. ser. 11. de Sanctis: *Rectè sub altari
iustorum anima requiescunt, quia super
altare Corpus Domini offertur. & subdit
quòd propter consortium mortis Do-
mini cum morte Martyrum: Conveni-
enter igitur, inquit, & quasi pro consortio
ibi Martyribus sepultura decreta est, ubi
mors Domini quotidie celebratur.* Et S.
Ambrosius ep. 54. ad Marcellinam, di-
stinctius exprimit cur etiam sub Alta-
ri: *succedunt, ait, victima triumphales in
locum ubi Christus hostia est: sed ille su-
per Altare qui pro omnibus passus est;
est sub Altari qui illius redempti sunt pas-
sione.* Nimirum hic mos fuit Christia-
nis, condi corpora Martyrum sub al-
tari: unde passim altaria, cryptæ, ac
deinceps templa nominata sunt, *Mar-
tyria, & Memoria Martyrum* prout vi-
dere est in S. Aug. post cæteros Pa-
tres.

Ex illo igitur more apud Christia-
nos recepto rectè dicuntur commo-

rari sub altari eatenus ipsæ animæ, &
quodammodo celebrare sepulturam
corporum suorum, quatenus eorum
unionem naturaliter & essentialiter,
nec sine incessabili amore (dicitur enim
ibi esse anima *ubi amat*) atque expe-
ctatione appetunt.

2. Auditæ sunt *inclamare* genus
vindictæ à sancto & vero Iudice: præci-
puè ac primò illam sibi salutarem ac
piè debitam, ut reddantur sibi corpo-
ra sua interfecta & sanguis effusus re-
stituatur. de hac petitione vindictæ,
seu liberationis, S. Greg. lib. 2. mor.
cap. 4. *quid est animas vindictæ petiti-
onem dicere, nisi diem extremum Iudicii
& resurrectionem extinctorum corporum
desiderare?* quod autem dicitur in A-
pocalypsi CLAMABANT VOCE
MAGNA, idem S. Doctor exponit,
& addit acceptam esse voluntati divi-
næ: *Magnus quippe clamor, ait, magnum
est desiderium; etiam de Ipso accipiunt ut
ab Ipso petant quod eum facere velle no-
verunt.*

Nec hoc solum tamen orant: sed
inclamant simul everti persecutionem
interim regnantem, quod est destrui
Regnum peccati, converti salvarique
persecutores, & pacem redhiberi Ec-
clesiæ. de quo genere sanctæ vindictæ
inter

Clamor:

inter sermones S. Aug. de temp. serm. 51. *quæritur quomodo huic præcepto, quo nobis iubetur orare pro persecuentibus & calumniantibus vos, illud non est contrarium quod in Apocalypsi legitur, Martyres orare Deum ut vindicentur? & respondetur: ipsa est sincera & plena iustitia, Misericordia, vindicta Martyrum, ut evertatur Regnum peccati, quo regnante tanta perpeffi sunt.*

In hunc, inquam, duplicem sensum clamant v. 10. **USQUEQUO, DOMINE**, qui **SANCTUS** es ET **VERUS**, id est, qui sanctè permittis & verè fidelitèrque retribuis, **NON JUDICAS ET NON VINDICAS?** quorum alterum est cognitionis causæ, alterum executionis sententiæ pro qua clamant.

Respon- 3. Pro responso iustæ sunt illæ ani-
sum. mæ, tempore adhuc modico, acquiescere
stolis albis singulis, id est Beatitudini

(talís erat stola candida in qua Angelus, Mar. 16. v. 5.) solius animæ, **DONEC compleatur numerus futurorum** portò Martyrum: quando in communi resurrectione recipient stola alteram gloriæ etiam corporum suorum. De stolis his S. Aug. ser. 11. de Sanctis: *optabant venire diem extremum iudicii, & resurrectionem suorum corporum præstolantur. habent ergo ante resurrectionem singuli stolas albas, quia in sola anima adhuc æternis Beatitudinibus perfruuntur &c.* De responso autem (quid sit quod illis cœlitus detur respondendo) audiant, S. Gregorius lib. 2. mor. cap. 4. *respondere ergo eis est, ut collectionem fratrum expectare debeant; eorum mentibus libenter expectandi moras infundere, ut cum carnis resurrectionem appetunt, etiam ex colligendorum fratrum augmento gaudentur.*

§. III.

Trepidatio persecutorum.

Sigilli
sexti pars.

1. **P**rotinus ubi apertum est Sigillum sextum, post ostensam requiem Beatarum animarum, sequitur & prophetatur persecutorum reprobatorum trepidatio, illis ventura in hora mortis ipsorum pessimæ (psal. 33. v. 22.) in qua obscurabitur omne gaudium impiorum: & in generali iudicio; quod describitur **TERRÆMOTU**, mutatione **SOLIS** ac **LUNÆ**, & lapsu **STELLARUM**, immaturo casu id est inexpectato **SICUT GROSSO-**

RUM in turbine decussorum, **RECESSU** temporis & motus primi mobilis, complicatione **COELI SICUT LIBRI** (cujus cum sit finis, plicatur & involvitur) atque *emotione* **MONTIUM ET INSULARUM**. Similia prædixit Isaias cap. 34. v. 4. *complicabuntur, inquit, sicut liber cœli, & omnis militia eorum (quæ sunt stellæ) defluet, sicut defluit folium de vinea & de ficu.*

2. Tum verò ecce omnis persecutor
H 2 & re-

Dies ultionis.

& reprobis; seu qui jufferunt, ut RE-
GES ET PRINCIPES ET TRI-
BUNI; seu qui procurârunt & exti-
mulaverunt ad persecutionem, ut DI-
VITES ET FORTES; seu qui
executi eam sunt, OMNIS SER-
VUS ET LIBER; quærent se ab-
scondere IN SPELUNCIS *petrarum*
(quod prædixit & figuravit *Isaias* cap.
2.v.19.) AB IRA AGNI qui est is
quem fuerunt persecuti: & dicent illud
Oseæ 10.v.8. *montibus, operite nos, & col-
libus, cadite super nos.* quod & repetiit
Christus *Luc.* 23.v.30. quæ omnia par-
tim in figura præcesserunt in excidio
Israëitarum, partim ac manifestè præ-
dicuntur de trepidatione quæ futura
est impiis in hora judicii: cum particu-
laris, in quo unicuique reprobo suus
Sol & mundus verissimè describuntur
occidere & usus ei omnis ac motus a-
strorum interire; tum universalis con-
secuturi & conformis judicio particu-
lari singulorum. Rectè S. Chryso-
stomus *hom.* 10. in *Matth.* *generalem illum
mundi finem, uniuscujusque nostrum vi-
tæ finis imitatur.* Et S. Hieronymus in
caput 2. Joëlis: *Diem autem Domini,
diem intellige Judicii: sive diem exitus
uniuscujusque de corpore: Quod enim in
die Judicii futurum est omnibus, hoc in
singulis die mortis impletur.*

Conver- 3. Vidisti, Lector, egregiam con-
sio hujus nexionem in his duobus Sigillis, qui-
sigilli bus ostensa sunt Joanni, hinc copiosus

Martyrum sanguis & clamor: illinc cū quin-
subsequens obitus ac damnatio hor- to.
renda eorum qui hunc sanguinem fu-
derunt. Et sicut animæ piè defuncto-
rum, ut primùm decesserint, expe-
ctant cum spe & multa consolatione
(in §. præcedente) Beatam in judicio
universalis resurrectionem etiam cor-
porum: sic animæ reproborum à pri-
mo momento exitus ex corpore con-
cutiuntur (in hoc §.) horrore terribili
judicii universalis & condemnationis
quam se vident manere etiam corpore
tenus.

Cæterum ea quæ hucusque visa
sunt in Diphthera, cadere jam cœ-
perant in ætatem S. Joannis: quo su-
perstite ex parte fiebant. prophe-
tantur autem (prout admonuimus in
Prolegomeno) ut generalia omnium
ætatum reliquarum: talis enim est
persecutio sive à Judæis, sive ab Hæ-
reticis, sive ab Infidelibus: quæ nun-
quam penitus cessabit adversus Chri-
sti fideles usque ad ultima tempo-
ra, minore aut ampliore clade ani-
marum; DEO moderante omnia ad
salutem electorum. Perinde ut so-
lent esse bella, fames, & lues omni-
bus communia ætatibus fla-
gra DEI, strages
corporum.

Prophe-
tata; etia
cœpta.

* * *
* * *

TRACTA-